

جود

جود صفت نیکو است و در روایات به آن توصیه شده است. این عنوان به مناسبت در باب **زکات و صوم** به کار رفته است.

فهرست مندرجات

- ۱ - معنای جود
- ۲ - تفاوت بین جود و سخاوت
- ۳ - پانویس
- ۴ - منبع

معنای جود

جود به معنای **بخشش** و مقابل **بخل** می‌باشد. از واژه جود به بخشش، بخشندگی، سخاوت، سخاء و سماحت نیز تعبیر آورده می‌شود.

تفاوت بین جود و سخاوت

برخی، جود را غیر از **سخاوت** دانسته و در تفاوت آن دو با یکدیگر گفته‌اند: جود بخشیدن قبل از سؤال است؛ لیکن سخاوت، عطا کردن بعد از سؤال می‌باشد. برخی دیگر گفته‌اند: جود، صفتی ذاتی و سخاوت صفتی اکتسابی است. از این رو، به **خداوند جواد** گفته می‌شود، لیکن **سخی** اطلاق نمی‌گردد؛ زیرا خداوند نعمتهایش را پیش از آنکه بندگان سؤال کنند به آنان عطا می‌کند.^[۱] *لتحفة السنیة ص ۶۴-۶۵.*

صفت جود از صفات بسیار با فضیلت است؛ زیرا در پرتو آن نیاز مؤمنی رفع می‌شود. در روایتی از **رسول** گرامی اسلام صلی الله علیه و آله آمده است: «**خداوند جواد** و **بخشنده** است و جود را دوست می‌دارد». بسیار جود کردن در **ماه رمضان مستحب** است.^[۲] *منتهی المطلب ج ۹، ص ۴۴۷-۴۴۸.*
در روایتی از **امام کاظم** علیه السلام آمده است: «**جواد** کسی است که آنچه خداوند از اموال، همچون **زکات و خمس** بر او **واجب** کرده، می‌پردازد». ^[۳] *وسائل الشیعة ج ۹، ص ۱۶.*

پانویس

- ↑ *لتحفة السنیة ص ۶۴-۶۵.*
- ↑ *منتهی المطلب ج ۹، ص ۴۴۷-۴۴۸.*
- ↑ *وسائل الشیعة ج ۹، ص ۱۶.*

منبع

فرهنگ فقه مطابق مذهب اهل بیت، ج ۲، ص ۱۳۷.